

Çocuğum Her Gün Bir Taraflarını Yaralıyordu

– AhmetZeytinci · 04 Eylül 2017

Akıllı telefon akıllı telefon diye diye, sonunda bana o telefonu aldırdı benim oğlan. Tabi bütün arkadaşlarında da var ayrıca, onda olmadı mı utanıyor sıkılıyor çocuk. Oğlum diye de demiyorum Berkay iyi çocuktur. Hanım da bana hep söylenip duruyordu "Şevket bu çocuğa da iyi bir telefon alalım bak." neyse kısmet oldu da aldık eninde sonunda. Teşekkür etmekten dilleri aşındı çocuğumun, helal olsun ama...

Ben de daha yok akıllı telefon, ama oğluma aldım hem de en iyisinden, en akıllısından. Olsun, onda olsun, ben de olmasın zararı yok. Ben de sonra belki ucuzlarsa alırım... Hem biz büyükler teknoloji özürlüyüz biraz, her bir şeyi hemen kavrayamıyoruz, onlar ise hemen kapıyorlar. Bana bir alo demek bir de mesaj çekmek yetiyor, onlar ise neler neler yapıyorlar küçücük telefonda... İnternet'e bağlanıyorlar, whatsappı kullanıyorlar. Gruplar filan oluşturmuşlar, mesajlaşıp duruyorlar...

Bizim oğlana akıllı telefonu alalı neredeyse bir ayı geçti, geçti geçmesine de oğlanda bir garip haller olmaya başladı. Bakıyorum iki üç günde bir, sakatlık geçiriyor. Allah Allah! Şaşırp şaşırp kalıyorum ben de... Öyle ya birileri ile kavga mı ediyor? Yoksa elinde ki telefonu görüp de bazı zibidiler almaya mı çalışıyor? Bir türlü anlam veremiyorum, oğlumun başına gelenlere... Delikanlı da hem de cüsseli öyle Karamürsel Sepeti gibi tıfıl, eciş bücüş bir bebe de değil... Kolay kolay iki üç kişi ile bile boğuşsa altta kalmaz...

Annesine soruyorum bazen "Hanım ne oluyor bu bizim oğlana her gün başını, kıcını, kolunu bir yerlere vuruyor bu zibidi?" diyorum, o da bilmiyor. "Sen ne biliyorsan ben de onu biliyorum bey." diyor başka da bir şey demiyor. Kız Kardeşine soruyorum "Ağabeyinin neden böyle her gün bir tarafı yaralanıyor kızım?" Onun da fazla bir bilgisi yok. "Vallahi ben de anlayamadım bana da bir şey söylemiyor baba." deyip kestirip atıyor.

Yok, yok en iyisi bunu bir gün, bir gece gizlice takip etmek. Eğer ki birileri ile kavga mavga da ediyor ise hem o zibidilerin elinden kurtarmak hem de kulağından tutup eve postalamak. Yapacağım bunu, yapacağım hem de en kısa zamanda...

Bu gün tatil günü, birazdan çocuğum dışarıya çıkar, ben de takip edeyim bakayım, hem de başına gelenleri öğrenmiş olurum keratanın. Kavga mı ediyor, birilerine mi çatıyor da başı gözü hep yara bere içinde kalıyor?

Yarım saat kadar sonra evin oğlu Berkay cebinde akıllı telefon, evden çıkar... Caddeye çıkar çıkmaz akıllı telefonunun eline alır. Babası olarak ben de peşindeyim. Berkay hemen telefonununun kız arkadaşına

mesaj çeker. Bu arada sakın adımlar ile yürümektedir. Gözü telefondadır, önüne gelen ilk ağaca çarpar. Hafifçe kolu yaralanır. Umursamadan yürümeye devam eder. Peşindeyim sessizce, ben de uzaktan onu izlemekteyim. Berkay yürümeye devam ederken ayağı taşa takılır ve yüz üstü kapaklanır, kolu ve yanağı kanamasına rağmen hiç aldırış etmez. Aynı tempoda yürümeye devam eder... Elinde ki cep telefonunda facebook sayfasına girip mesajlara da cevap vermeye çalışmaktadır. Face de arkadaşlarının bir iki paylaşımına beğenisini belirtirken, kafası alçak bir ağacın dallarına sürter hafifçe... Of ki of! Oğlumu izlemeye hayretler içinde devam etmekteyim. Daha sonrasında Berkay Face den Twitter'a atlar. Orada da arkadaşlarının bir sürü paylaşımlarını takibe koyulur. Caddeden karşıdan karşıya geçmeye çalışırken, bir binek araba, önce acı bir fren yapar, sonra ona hafifçe sürterek devam eder. O yine aldırış etmeden yoluna devam etmekte ve gözünü de akıllı telefonundan ayırmamaktadır. Şoför ise sunturlu bir küfür ile Berkayı selamlar, o selamdan Berkay'ın babası olan ben deniz de nasibimi alırım. Olayı yakın mesafeden görürüm, babası olarak hemen Berkay'ın yanına gelir kolundan tutarım. "Oğlum demin araba teğet geçti seni, yaran beren bir şey var mı?" Berkay beni yanında görünce heyecanlanır "Yok baba yok bir şeyim sen merak etme. Çok önemli bir mesaja bakıyordum da." ben de "Hay senin mesajını." dersem de içimden yüzüne karşı derim, o duymaz...

Oğlumu takip edince çakozladım, yaşananları, durumu... Akıllı telefon yüzünden Berkay yolda yürürken hiç bir şeye dikkat etmemekte ve de farkında olmadan canını tehlikeye atmakta, sağını solunu da yaralamaktadır. Biraz kızarım, biraz sinirlenirim, biraz da bu akıllı telefonu icat edenlere giydiririm. Sonra da "Acaba herkesin çocuğu da benim çocuğum gibi mi?" diye düşünmeden edemem. En sonunda da "Akıllı telefonu icat edenler bizim Türkiye'de bunun nasıl kullanılacağını niye hesap etmediler ki?" düşüncesiyle oğlumu da yanıma alarak evimizin yolunu tutarız. O sırada da oğluma ev de edeceğim nasihatleri düşünmekteyim...